

Norwegian
63-0304

Et Absolutt!

A Absolute

4 Mars - 1963
Houston, Texas, USA

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

pengene og alle ting, som prøver å hjelpe denne fattige kvinnen med sine barn, for å utfri dem. Det er alt fint, og vi setter pris på det, jeg er for det.

⁷⁴ Men der er en ting over det venner, når vi slutter dette møtet i kveld, så må vi binde oss til et Absolutt... et bønnemøte fremfor Gud som vil sende forløsning fra den samme Jehova Gud... er like så mye Gud i kveld som Han var da. Halleluja! Tror dere det? La oss stå opp på våre føtter da, og forme et bønnemøte her inne inntil et Absolutt finner sted. Løft opp deres hender fremfor Gud, be til dere treffer mållinjen... til et Absolutt faller inn i ditt hjerte.

⁷⁵ Herre Gud, send Din Hellige Ånd ned... og befri disse barna der nede Herre. De sitter i døds- skyggens region. Noe er i ferd med å skje Herre, og vi ber at disse bønnemøtene vil ta fyr. Jeg tror Deg Herre, jeg aksepterer det. Jeg tror at Du vil utfri disse barna. Gi det Allmektige Gud. Vi, Din menighet spør om det gjennom Jesus Kristus. Amen.

Et Absolutt!

Mange takk Broder Hutchkins. God kveld til Houston. Jeg anser sannelig dette som et stort privilegium å være her igjen i Houston i kveld. Det er mange år siden jeg hadde det privilegium å være her, og jeg har sittet og lyttet i kveld til hver av disse talerene. Og her om dagen da jeg hadde gjort andre arrangementer for noe annet, for et annet sted, og jeg visste at disse barna sto ansikt til ansikt med døden. Og jeg tenkte, at hvis noe ville hende med disse barna så ville jeg aldri tilgi meg selv av ikke å komme hit for å gi min mening, og å gjøre alt som jeg kunne for å hjelpe denne mor og far til disse barn, og å gjøre alt som jeg kunne for å redde deres liv.

² Og Houston er et minnested for meg. Den holder mange store minner som jeg har holdt av siden jeg gjorde mitt første besøk her for mange år siden, over her hos Troens Herold, (Herald of Faith) — Broder Kidson — og så her nede til auditoriet, da jeg var her med Broder Raymond Richey og forkynnerne fra byen. Og så selvfølgelig, herr Ires, herr Kipperman, kvelden som det fotoapparatet beviste at jeg ikke fortalte noe som var feil, det var sannhet. Og da fotoapparatets mekaniske øye fanget synet av... ikke synet, (men) virkeligheten, Kristus som vi forkynner og elsker så, var med oss... Han lovet å være med oss. Og fotoapparatet tok Hans bilde.

³ Mange ganger har jeg sagt, i tiden som har gått, at jeg ser det Lyset hele tiden, men noen ganger vil folk bli litt skeptiske om det — som man kunne tro at de ville bli på den måten. Men den kvelden så ble det bevist. Det var første gangen det ble tatt. Siden da har det blitt tatt flere ganger — i Tyskland ganske nylig kom Det ned da salvelsen var der, og da Det gikk tilbake igjen. Og disse ting er ikke for å lovprise noe menneskelig vesen, men det er for å stadfeste Jesu Kristi nærvær iblant Sitt folk. Og vi tror at den samme Herre Jesus er her i kveld for å hjelpe oss i denne sak. Og jeg tror at Han er mer interessert i det enn vi kan være. Og jeg er sannelig i sympati med foreldrene til disse barna, og skulder til skulder med hver mann og kvinne som prøver å utfri dem fra dødens kjever.

⁴ Og jeg skjønner at dette ikke er et vekkelsesmøte, men det er bare en serie med bønnemøter som blir holdt for disse sjeler som ligger i dødens skygger. Og jeg er sent ute, og jeg vil ikke tale så lenge, men jeg ville like å trekke en tekst, eller en sammenheng fra en tekst som jeg vil lese fra to steder i Skriften. Og om dere som har Bibler vil vende med meg for et øyeblikk til Philipensernes Bok, det 1 Kap. og det 20de vers av Philipensernes Bok.

Efter min inderlige lengsel og håp om at jeg ikke skal bli til skamme i nogen ting, men at Kristus, som alltid, så også

nu, med all frimodighet skal bli forherliget ved mitt legeme, enten det blir ved liv eller ved død...”

Og så i Ap. Gj. Det 2dre Kap. Og det 30 vers. Jeg kan lese fra det 25de til det 30. vers.

For David sier om Ham: Jeg hadde alltid Herren for mine øyne, for Han er ved min høyre hånd, forat jeg ikke skal rokkes.

derfor gledet mitt hjerte sig og min tunge jublet, ja endog mitt kjød skal legge seg til hvile med håp.

for du skal ikke forlate min sjel i dødsriket, ei heller skal du overgi din hellige til å se tilintetgjørelse.

Du kunngjorde meg livets veier, du skal fylle meg med glede for ditt åsyn.

Brødre! La meg få lov til å tale med frimodighet til eder om Patriarken David, at han både døde og blev begravet, og hans grav er blant oss i dag.

da han nu var en profet og visste at Gud med en ed hadde tilsvoret ham at av hans lends frukt ville han sette en på hans trone.

Så var det om Messias oppstandelse han fremsynt talte det ord at han ikke blev forlatt i dødsriket, ei heller så hans kjød tilintetgjørelse.

⁵ La oss bare bøye våre hoder et øyeblikk for bønn. Vår Himmelske Far, vi er takknemlige til Deg for nåde. Og det er sannelig Herre, hvorfor vi er her i kveld, for å spørre om nåde. Vi ville ikke spørre om dette hvis vi ikke hadde tro til å tro at det ville bli gitt til oss. Mennesker har strømmet over landet på kryss og tvers, og bønner går opp alle steder til Deg, at livet til disse som vi oppriktig går i forbønn for i kveld, må bli spart. Herre, vi vil spørre om styrke for mødre og fedre til disse unge mennesker.

⁶ Og som vi forstår at denne unge mannen har vendt sitt liv til Deg, og ønsker å tjene Deg. Og som vi hørte en av talerene si, at han ønsket å bli en forkynner av Evangeliet. Jeg ber Far, at Du vil gi denne anledning til denne unge karen. Tilgi oss for vår synder, rens våre hjerter fra onde tanker, og hva enn som ville være i vår vei som ville hindre vår bønn fra å bli besvart for disse mennesker. Som vi har lest Ditt Ord, vet vi at både Himmel og jord vil gå bort, men Ditt Ord skal ikke svikte.

tro til å tro at Gud som hadde gitt løftet ville være i stand til å holde Sitt løfte. Det er virkelig ekte tro som Abraham hadde.

⁶⁹ Stå der, stå der og be. Ikke bare (ligge) ned og si, “Gud, utfri den stakkars lille karen, og send ham hjem.” Vi ville alle like det. Men bli der til noe skjer. Å, når noe skjer, da kunne den forsikringen falle iblant denne lille håndfulle (gruppe) med mennesker (som) sitter i dette auditoriet her i kveld.. kunne falle iblant oss rett her, nok tro, og Guds kraft... hvis vi kunne be igjennom til vi treffer den målstreken, til det Absoluttet kommer ned... den samme Ildstøtten som ble (fotografert) her i Houston av Ted Kipperman, (med et kamera for 12 år siden.)

⁷⁰ Han er her i kveld, akkurat så stor som Han var da, for å utfri den gutten om vi bare vil tro det, fordi Han er den samme i går, i dag, og for evig. Jeg tror det av hele mitt hjerte. Det er hvorfor jeg er her for å tilby min bønn med dere alle, at Gud vil spare deres liv. Så om dere kunne be igjennom til dere får et svar tilbake, får forsikringen tilbake... som Washington hadde, som John Mark hadde, som Daniel hadde, som Moses hadde... til du har fått et Absolutt, noe som du vet at du kan forankre deg til... ”Da, på dette Absolutt vil Jeg bygge Min Menighet.” ...og alle domstolene i landet kan ikke stå imot det. Det stemmer.

⁷¹ På dette... Selve den Gud som kunne ta en liten krokneset Jøde som Paulus, (som var) sint og reiste ned der for å sette alle Kristne under dødsdom, (Han) kunne forandre ham og gjøre ham til en elskelig Kristen. Den samme Gud lever i kveld.. Han kan forandre Lov til nåde når som helst det passer Ham å gjøre det. Halleluja! (De) kommer å kalle meg for en helligruller likevel, så jeg kan like godt komme igang rett nå. Jeg tror denne Gud. Amen! Ja så men.

⁷² Så Markus 11:22, når dere har bedt igjennom så sier Han, “Sannelig, sannelig sier jeg dere, Ha tro på Gud. Jeg sier til dere, at om dere sier til dette fjell, flytt deg...” Når dette Absolutt har kommet til deg, når du er salvet med den Ånden som kommer over all vitenskapelig kontroll der ute... Før der var et atom eller en molekyl, den Ene som talte alt inn til eksistens... Og når din sjel er forankret til Det, så er der intet som kan stoppe det. Det stemmer. “Si til dette fjell at det skal flytte seg, og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at hva du har sagt skal skje, så kan du ha hva du har sagt.” Om ikke det er et Absolutt å holde fast til. Så sikkert at det er. Det stemmer, et Absolutt.

⁷³ En nasjon har et absolutt, ditt liv hjemme har et absolutt alle steder. Hvis det noen gang skal oppnå noe, må det ha et absolutt. Vi setter pris på denne advokaten. Vi setter pris på alle de andre menn... denne fine feltpresten her fra California... Og for et fantastisk budskap. Og vår broder som forsøker å reise

menigheten. Hver mann og kvinne skulle være i fyr, forkynne på gatene og alle steder, prøve å få sjeler frelst. Så sikkert.

⁶³ Jeg undres om vi virkelig er bundet til det Absolutt som vi gjør krav på. Ser vi på den rette Morgenstjerne? Stoler vi bare på vår menighet og vår denominasjon, vår filial... som verden forandres, så forandres det sammen med det, rundt og rundt. Men der er en Stjerne som aldri forandres, der er en ting som aldri kan forandres, og det er Gud. Gud kan ikke forandres, Hans Ord kan ikke forandres. Han Bibel kan ikke forandre seg. Og hvis et menneske er født av Guds Ånd, med Kristus i seg, så poengteres hvert løfte med et "AMEN" Det stemmer. Så sikkert.

⁶⁴ Å sikkert, et bønnemøte er hva vi trenger. Vi må være Kristne, alle Kristne må bruke dette samme Absolutt, Guds Ord. Guds Ord er hvor den Kristne står. Jesus sa i Sitt Ord, "Dersom dere blir i Meg, og Mine Ord i Dere, da kan dere spørre om hva dere vil, og det vil bli gjort for dere." Tenk på det. Hva mere slags Absolutt ville dere ønske? Hva kunne dere stole mere på enn noe som det? "Hvis dere blir i Meg og Mine Ord blir i dere, da spør om hva dere vil."

⁶⁵ Spør Gud om å virke på Hjertet til den dommeren eller det styret for løslatelse, og få den lille fyren ut av denne dødssellen. Hvis vi spør om det med tro, i å tro, på disse bønnemøtene, så vil vi få det. Det... Jeg tror Gud slik.

⁶⁶ Min tro som jeg har på Gud, er hvorfor jeg er her i kveld. Det er hvorfor jeg har avlyst noe annet og kommet hit. Og jeg må kjøre hundrevis av miles tilbake til Tucson, Arizona, fordi jeg har kommet og lagt min tro til deres (tro). Det er en mann, det er en sjel som ligger der, det er noen i nød. Og vi Kristne må våkne opp til virkeligheten av ekte tro, binde det til Guds Ord, og påberope seg det løftet. Ja min herre. Å du! "Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord i dere, spør om hva dere vil," og så igjen, "Hvis det folk som er kalt ved Mitt navn samler seg selv sammen og ber, så vil Jeg høre fra Himlen." Bønnemøte, det er det.

⁶⁷ Jeg tror på å snakke med advokater, og snakke med sakførere eller dommere, eller styrer for løslatelser, eller hva det er. Det er i orden. Men Broder, hvis ditt håp ikke er bundet til noe (mer) enn bare kjødelige menneskers tanker, så vil dere bli sørgelig skuffet. Men om du kan binde din tro til et slikt sted at du vet, og blir der og ber til Gud svarer tilbake, og du vet at du har det i ditt hjerte, (og at) noe kommer å skje.

⁶⁸ Jeg har sett døde stå opp fra begravelseshjem. Jeg har sett blinde øyne åpnet, døde ører bli åpne. Jeg har sett kreft besatte saker, som sycomastisk kreft, og spedalskhet helbredet ved den Allmektige Guds kraft fordi de hadde

⁷ Vi ber om at Du vil legge til oss ved den Hellige Ånd sammenhengen som vil være Din Guddommelige vilje i denne sak, som vi hørte sakføreren og mange som talte. Og vi ber bare om at vi må finne det neste vi skal gjøre. Hva er vårt neste steg å gjøre? Herre, vi er her for å gjøre det. Gjør det kjent for oss Herre gjennom Ditt Ord. For vi spør om det i navnet til Din Sønn, Herren Jesus. Amen.

⁸ I å lese disse få versene, og jeg er klar over at dette tilfelle, (denne anledning) er stor, fordi det angår... Da jeg hørte, og fikk den morens telegram... hva om det var min sønn som satt der i den benkeraden, eller min datter? ...Vi ønsker å legge alt som vi kan til det. Da kan noen si: "Vel, det var bare en liten del av Ordet som du leste Broder Branham." Vel, det kan hende det er sant også. Men dere ser, at det er ikke størrelsen på mengden av ordene, men det er hva det betyr. Det er hva det er, det er Guds løfter. Og jeg ønsker å trekke fra dette i kveld, fra denne tekst, eller en tekst fra dette, **"ET ABSOLUTT."**

⁹ Jeg valgte denne tekst for en stund siden på Motel rommet mitt, for jeg tenkte at vi trengte noe positivt nå, noe absolutt som vi kan holde på og vite at det er sant. I vanskelige timer som dette må vi ha noe som vi kan holde på, å vite hvordan saken går.

¹⁰ Ifølge Webster, er et absolutt i seg selv ubegrenset i Kraft, og er primært et ultimatum. Og et ultimatum er et "Amen." Det er slutten. Det er alt. Ethvert stort fremskritt som noen gang var i verden, har knyttet seg til et slags absolutt. Du kan ikke gjøre noen ting med mindre der er noe som du kan holde deg til.

¹¹ Når en ung mann skal gifte seg med en ung kvinne, så må han kjenne karakteren til denne unge kvinnen, eller den unge kvinnen må kjenne til karakteren til den unge mannen. Noe som hun kan holde seg til. Vil denne mannen være en rettferdig mann? Vil han være den rette ektemann for meg? Vil denne kvinnen gi meg i livet hva jeg forventer av henne, lojalitet osv? Og så må det være et sted som de kan basere deres løfter på, vitende at der er noe som vil holde. Og det er grunnen til at vi bringer dem til menigheten, og til Guds Ord, for å få tilknyttet dette absoluttet.

¹² Paulus her, som vi ser, hadde et absolutt som han holdt seg til hele sitt liv etter sin omvendelse. Det var et Kristus sentrert liv. Og hvilket sted å ha et absolutt. Et Kristus sentrert liv. Det var et annerledes liv enn hva han hadde levd engang. For han sa: "Det liv som jeg nå lever," som var forskjellig fra hva han hadde levd. Og der kom en tid da Paulus hadde denne opplevelse som brakte ham til denne avgjørelse. For Paulus var en stor mektig mann blant Jødene, og en stor teolog, men han var ikke for sikker på hvor han sto.

¹³ Men en dag på vei ned til Damaskus, kom et lys, en Ildstøtte ned fra Himlen. Og Paulus, som var en Jøde, kjente til at dette Lyset, Ildstøtten hadde vert den ting som hadde ledet hans folk ut av Egypt. De hadde fulgt denne Ildstøtte. Så i å være en Jøde sa han kvikt til Ham: “Herre, hvem er Du?” Han kjente Ham som Herre, men “Hvem er Du?”

¹⁴ Og røsten kom tilbake fra Ildstøtten, “Jeg er Jesus, og det blir hardt for deg å stampe mot brodden.” Fra den tid av, så visste Paulus at Jehova i det Gamle Testamentet var Jesus i det Nye. Og han hadde noe som han kunne holde i, og det er hvordan han kunne skrive den store Hebreer Boken.

¹⁵ Hvis du nå... i ditt liv har et absolutt, så gjør du ting som du vanligvis ikke ville gjøre, spesielt hvis du har et Gud sentrert liv. Et Gud sentrert liv får en person til å gjøre ting som de ikke ville gjøre... veldig rare og underlige. Hvorfor er et Kristent liv så rart og underlig? Det er fordi de ser til Guds Ord, som er nesten fremmed for verden i dag.

¹⁶ Vi har kirker, (menigheter), og vi har organisasjoner, og vi har religion... å, så mye av det jorden rundt. I mine 7 ganger rundt, (jorden) siden (sist) jeg var her i Houston, så har jeg samlet opp mye kunnskap om verdens guder og religioner. Men det er ikke hva jeg snakker om. Jeg taler om et absolutt forbundet med Kristus.

¹⁷ Da gjør det deg til en underlig person. Du gjør underlige ting. Din tankegang er alt sammen annerledes enn de tanker du engang tenkte, fordi du har funnet noe som du har forankret en tro i... noen som skapte himlene og jorden som... selve Hans Ord er skapende. En Gud som talte en verden inn til eksistens, og der er ingenting som er for vanskelig for Ham. Så det gjør deg selv skapende fordi du tar Hans Ord. Og et ord er en uttrykt tanke.

¹⁸ Paulus hadde kommet inn i det stadie til hvor han ikke lenger bare hadde en teologisk erfaring, men han hadde et personlig vitnesbyrd. Han hadde møtt Gud og visste at han var kalt av Gud, og ingen behøvde å fortelle ham noen ting om det. Han var absolutt sikker på at Gud fortsatt forble Gud. Om verden bare kunne gjøre det, og om denne gruppen i kveld som sitter her bare kunne huske på at Gud fortsatt er Gud... Han er like mye i stand til å svare i denne sak som Han er i en sak med Guddommelig helbredelse, eller noe annet. Han er fremdeles Gud. Og hvis vi kan bygge våre håp... ikke bare våre håp, men våre positive tanker på hva Han sier, og vi vet at det er sannheten...

¹⁹ Og folk oppfører seg rart. De ser ut som om de har glemt den negative side, fordi de har funnet et absolutt... fordi det er Guds Ord. Jesus sa: “*Himmel og jord skal gå bort, men Mitt Ord skal aldri svikte.*” Så hvis vi har løftes Ordet, da er der ingen svikt i det. Det kan ikke svikte. Så jeg tror at det er hva

Hvorfor? Han stolte på Absoluttet i en besvart bønn. Amen. Selve bakgrunnen for vår nasjon er bassert på en slik ting.

⁵⁹ Hva er i veien med folk i dag som gjør krav på å være Kristne? Hvorfor er vi forstyrret i en tid som dette? La oss ikke være forstyrret. La oss være soldater. Ja min herre. Han ba inntil han fikk det svaret. Ingen tåkelagt elv, (og med) barføtte soldater, uansett omstendighetene, så kunne de ta det fordi Gud hadde sagt så. En kule fra en fiendens rifle kunne ikke engang drepe ham. Sikkert. Hvorfor? Han hadde et bønnemøte. Han fikk svaret.

⁶⁰ Hvor vel det var en kveld da apostelen Peter var i fengsel, og de skulle drepe ham neste morgen. Han hadde fått dødsstraff, som denne lille jøden kommer til å gjøre nå. Men hva gjorde de? De gjorde den samme ting som vi her i Houston prøver å gjøre. De hadde et bønnemøte i John Marku's hus. Mens de ba gikk Herrens Engel til fengselet og åpnet opp fengselsdørene, og åpnet portene, og foruten det ledet Peter ut og kom rett ned til bønnemøtet. Jeg tror i kveld at den same Gud lever. Hvis Han ikke er den samme Gud så er der noe galt. Sikkert. Hva var gjort? Ved bønnemøte, ved trofaste Kristne som tror, trodde at Gud ville utfri deres Border fra dødsstraff. De var Kristne som ble hele natten, de lå på sine ansikter og ropte ut og ba.

⁶¹ Som jeg hørte en av forkynnerne for en stund siden, at han skulle rope ut hele natten lang... Men vanskelighetene i dag er at folket firer ned. De blir trette, søvnige. De kan nesten ikke sitte gjennom et 10 minutters møte. Noe er galt. Hvis dere elsker Gud, så skulle vi være opptatte. Det skulle være vårt håp, vårt begjær. Alt som er i oss skulle være i Kristi kjærlighet. Amen. Vi sitter så late. Vi sitter så uinteressert, når verden dør under våre føtter. Det stemmer. Menneskers liv slukner uten Gud, og vi sitter så ubekymret om det. Så lenge som vi tilhører kirken, er det alt vi tenker som gjør forskjellen.

⁶² Jeg talte om Kristi komme for noen få uker siden i en bestemt menighet. Etterpå møtte noen meg bak i kirken og sa: “Broder Branham, du skremte folk til døde.” Jeg sa: “Hvordan gjorde jeg det?”

Han sa: “Vel, du talte om Kristi komme. Jeg ønsker ikke å høre en slik ting som det. Jeg har en liten gutt her som jeg må oppdra, jeg har en pike i skolen.”

“Hvorfor, sa jeg,” Kristi komme er den mest herligste ting jeg kan tenke på.” Så sikkert.

Ser dere? Bibelen sier, “alle dem som elsker Hans tilsynekomst.” Å du, for en dag når dette gamle dødlige vil ta på seg udødelighet, og dette pesthuset som jeg lever i vil bli forvandlet i et øyeblikk, som ett øye blinker, og (få) et legeme som Hans eget herlige legeme. Det skulle være hjertets begjær for

Kan vi ikke be en trosbønn som vil sende Gud til dette styre for løslatelse der nede? Så sikkert at vi kan. Vi tror at vi kan hvis vi holder fast i dette absolutt.

⁵³ Hvordan Abraham kalte de ting som ikke var som dog var fordi han hadde et Absolutt løfte fra Gud, at Gud skulle gi ham et barn ved Sarah. Og når han var 100 år, og hun var 90, fortsatt så tvilte han ikke på Guds løfte gjennom vantro, men var sterk og ga Gud pris. Og vi krever å være Abrahams barn...

⁵⁴ Når vi har hatt Bibelen skrevet siden Abrahams dager, og alle vitnene som vi har hatt, at Jehova holder Sitt Ord, at Kristus er Guds Sønn. Han er en Mellommann mellom mennesket og Gud, og foruten Ham er der ingen Mellommann, og (Han) lovet, "hvis du spør Faderen om hva som helst i mitt navn, skal det bli gitt..." Og vi krever å være Abrahams barn, når Abraham kalte ting som ikke var, som om de var, fordi han trodde Guds Absolutt. Jeg tror det av hele mitt hjerte.

⁵⁵ Paulus Kristus sentrerte liv var hans Absolutt. Det bandt ham. Kristus var Oppstandelsens Absolutt som vi leste her. Han sa, "Gud sverget ved en ed til David, at Han ikke ville forlate hans sjel i helvete." En ed er slutten på all strid, (ufred) Og Han sverget på at Han ikke ville forlate hans sjel i helvete, men ville reise Ham opp. Derfor stolte Han på Gud, og ble korsfestet, døde, oppsto igjen, og ble tatt opp til Himmelen fordi Han trodde Gud.

⁵⁶ Hvor mye mer, som Han setter eksemplet, kan vi ta Absoluttet hvis Kristus kunne ta det på dette ene løftet der? Hvor mye mer kan ikke vi ta det med tusenvis av løfter? Og med Jesu Kristi Blod der til å rense vår vei og ta oss over den store avgrunn av synd som skiller oss i vantro fra Gud, og bringe oss rett inn i Hans nærvær for å tale med Ham, hvor mye mer kunne det være?

⁵⁷ Ja, vi må ha et Absolutt. Jeg tenker på et rett nå, i avslutning, det ville være George Washington. Da Amerika var ung, og vi kjempet for livet, livet til denne store nasjonen som vi har. George Washington var en Kristen. Han var en troende. Og nede ved Valley Forge, jeg er fortalt at bare en 3dje-del av de Amerikanske soldatene hadde sko på, og vinteren var så kald med minusgrader, og elven var frossen og overfylt. Og Britene sto på den andre siden, og livet til denne lille nasjonen sto i fare.

⁵⁸ Hva gjorde han? Han var en Kristen. Han går ut om natten og kneler ned i snøen og ber inntil han var våt av snøslaps helt opp til livet. Han ble der og ba til han fikk det absolutte svar fra Gud, at Gud ville gi ham seier. Og neste dag ved "Valley Forge" var ingenting for ham. Han krysset Delaware, dro gjennom isen med halv kledde, forfrossne soldater med sine bare føtter på bakken i snøen. Og han tok det da tre riflekuler gikk gjennom frakken hans.

bønnemøtene her... det religiøse folk i Houston er interessert i menneskelige liv. Og det er hva vi er samlet her for, for å kalle på en Kraft som er over alle menneskelagde lover og makter, noe som kan forandre menneskenes hjerter slik som Han gjorde med Farao i Egypt. Og Han er Gud. Og vi må nå slutte med å se på den negative side, og begynne å se på den positive side.

²⁰ Og før du kan ha tro, så må du ha noe å ha tro på. Og hva mer kan du stole på i tro, enn du kan på det levende Guds Ord, hva som skapte den Allmektiges kraft? Hva mer kunne vi sette vårt håp til? Derfor får det deg til å se annerledes ut, opptrer annerledes. Du ser til Gud, for at Han oppfyller Sine løfter.

²¹ Og når vanskeligheter oppstår slik vi har nå, er det et anker. Det er noe som holder deg, noe som du er bundet til. Det er et løfte at vi har blitt bundet til Guds Ord. Det er akkurat som ankeret er absoluttet til et skip i stormen. Skipet kan seile på sjøen. Ankeret er fremme i fronten, (baugen), det... det hviler... dere folk her i Houston som er så nær til sjøen, og kan se skipene komme inn, hvorfor ha med seg denne overskudd av vekt til dette store mektige ankeret?

²² Men dere ser, at når stormene kommer, den rasende stormen som river opp sjøen, og kunne kaste båten inn på stranden et sted, og knuse den, eller snu den rundt på grunt vann... den kommer ut på dypt vann og slipper ned dette store digre ankeret, som så ordner det, og sleper det på bunnen av sjøen til det haker seg på toppen av et usynlig fjell. La så disse stormene rase om de vil... det har fått et absolutt. Ankeret holder et sted der nede, det er stramt. Som skipet, og bølgene pisker rundt skipet, så har det et absolutt fordi det er bundet. Og det er måten som en mann er når han er bundet til Kristus, og til Hans Ord, og tror det. Der er et absolutt der. Noe som holder ham.

²³ Et absolutt er som Nordstjernen når du har gått vill. Når du har mistet retningen og du ønsker å finne din vei tilbake, så er Nordstjernen et absolutt. Der er andre stjerner, men de dreier med jorden. Som jorden dreier seg rundt dem, dreier den seg bort fra dem. Og dere vet, at den samme morgenstjerne er også aftenstjernen, fordi jorden bare dreier rundt. Men der er en stjerne som ikke beveger seg, og den er sentrert rett i midten av jorden. Og derfor er det en sikker stjerne. Om du kjenner Nordstjernen så kan du alltid finne veien. Men du, når en mann har gått vill, og han ikke vet hvilken vei å gå...

²⁴ Jeg kjenner en Stjerne. Å, det er mer enn en Nordstjerne. Å være forbundet og se Hans nærvær, uansett hvordan du er fortapt og hvor du er, så kan du alltid finne veien tilbake ved Hans ledelse, det er Hans Ord. Det er veien ut av alle vanskeligheter, det er veien til fred, det er veien til suksess. Det er veien til Livet Selv, å følge denne Stjerne... Herren Jesus. Og hvis du er tilknyttet

denne Stjerne, så er den Hellige Ånd kompasset som bare vil peke til Stjernen. Den Hellige...

²⁵ Et kompass er magnetisert til Nord-Polen. Og den eneste vei, uansett hvor mye jungel du er i, eller hvor dypt det tykkeste er omkring deg, eller hvor tåkete det er på sjøen, denne kompasshånd, du kan snu den hvilken vei du ønsker, og den vil svinge rett tilbake og peke på Nordstjernen.

²⁶ Og så lenge som der er en evighet, vil Kristus alltid være Frelseren, og veien ut av hvert problem, enhver forskjell, enhver prøve, alt. Og derfor, når vi er bundet til Ham, så blir vi ikke frustrert og oppkavet slik verden gjør. Å, hva vil vi gjøre med dette? Hva vil vi gjøre med det? Det ser ut som om vi ikke er forankret engang. Men et menneske som har forankret sin sjel til Kristus Jesus, hans tiltro der vet, at når han spør Faderen om hva som helst i Hans navn, "så vil Jeg gjøre det," sa Jesus. Det avgjør det.

²⁷ Det avgjør det. Det er amen, det er Absoluttet, det er ultimatumet. Da Jesus sa: "Spør Faderen om hva som helst i Mitt navn, så vil Jeg gi det.", da er det et ultimatum. Ja da. "Hva enn du trenger, når du ber, tro at du har fått det... og du skal ha det."

Det avgjør det. Det er alt av det. Hvis vi er virkelig forankret og tror det og vi har gjort Ham til vårt Absolutt, da er Han Absoluttet som tar bort all frykt fra oss. Der er ingen frykt dersom du virkelig er bundet til Tidenes Klippe.

²⁸ Der er ingen frykt i sjømannen... hvor hardt skipet (enn) blir puffet av bølgene... så lenge som det ankeret holder tak i toppen av fjellet der nede. Selvfølgelig vet han at skipet vil holde seg oppe. Det vil ikke gå imot noen klipper et sted. Det vil ikke komme inn på noe grunt vann og bli snudd rundt, fordi det har absoluttet forankret i toppen av et fjell. Og når mennesket kan be troens bønn og forankre sin sjel der i Guds Ord... hvor himlene og jorden skal gå bort, men det Ordet kan ikke... der er ingen frykt. La dem komme, eller si hva de ønsker. Vår tro er i Gud, (og) Gud alene. Vi tror det.

²⁹ Der var en tid da bordskikkene i denne nasjon hvilte på en kvinnes ord. Jeg tror at hennes navn var Emliy Post. Hun var absoluttet i bordskikker. Hvis Emily Post sa: "*Ta og spis bønnene deres med kniven din,*" da var det slik. Da var det slik, fordi hun var absoluttet for bordskikker. Om hun sa: "*Drikk din kaffe av skålen og sup den mens du gjør,*" uansett hvor slurvete det enn lød, så var det fremdeles absoluttet for bordskikk. Vi må ha et absolutt uansett hva vi gjør. Hvis vi vil oppnå noe, så må vi ha et absolutt.

³⁰ Der var en tid da Hitlers ord var et absolutt i Tyskland. Uansett hva noen andre sa. Hitlers ord var et absolutt. Hvis han sa: "De skal dø", så døde de.

positiv på at den Gud som kunne fortelle ham å gjøre dette, også kunne ta vare på ham i vanskelige situasjoner.

⁴⁷ Kan ikke vi i kveld, på grunnlag av denne unge mannen som gir sitt hjerte til Kristus, stå på dette Absolutt, at Gud kan gjøre det umulige mulig? Han kan forandre dommeres hjerte. Hvorfor spretter vi opp slik ang. andre ting? La oss ta Gud først. Bring det tilbake til løftet. Gud lovet det, at Han ville gjøre det.

Så husk at Moses var alltid en annerledes person fordi han tok Guds Ord og trodde det. Og han hadde et stadfestet løfte til seg. Hvor mange kunne vi kalle? Vi har ikke tid.

⁴⁸ Idet jeg skrev notater i dag, så skrev jeg her om Daniel, hvordan det var... Det var en kriminell straff for ham å be til noen annen gud. Men han hadde vert i forbindelse med Gud, og han visste at Gud var i stand til å ta vare på ham.

⁴⁹ Hebreerbarna, de ble kastet inn i ildovnen og skulle brennes med en varme som var 7 ganger hetere enn den ovnen noen gang hadde vert opphetet. Hebreerbarna trodde på Gud. De sa: "Vår Gud er i stand til å utfri oss fra denne ovnen." Hvorfor? De hadde hatt et Absolutt. De hadde Guds Ord. Og den Gud som kunne utfri disse Hebreerbarna fra ildovnens dødsselle, hvor mye mer kan Han ikke utfri denne lille Jødiske gutten som ligger der på en dødsselle? Han er fortsatt den samme Jehova Gud som Han alltid har vert.

⁵⁰ Vi, som apostelen Paulus, kan være klar over, at den samme Gud lever i dag... i går, i dag, og er for evig den samme. Så Kristne kan holde i Guds uforanderlige hånd og forandre hele situasjonen. Bønn forandrer ting. Det er hva vi ønsker å gjøre.

⁵¹ Hvordan kan vi si (det) om Josva? Hvordan han skulle krysse Jordan? Det så ut som om Gud var en underlig militærmann, rett i April måned da vannet var høgt oppe slik som det. Men Han sa til Josva, "Ta arken og gå fremover." Det var alt han hadde å gjøre, og Gud dro Jordan tilbake og lagde tørr grunn, og de gikk over og var forløst. Intet under at Josva sa, "For meg og mitt hus, vi vil tjene Herren."

⁵² Hvordan David, den store patriarken... hvor vi kunne like å snakke om han. Vi har ikke tid. Men mange ganger, som vi hørte for en stund siden om David og hans synd. Men når alt av det var tilgitt, når han skulle gå i krigen, vi kaller det verden "The chips were down." Motstanden var stor, og David lå der under treet og svettet det ut inntil han hørte lyden gå gjennom morbær buskene. Da var det annerledes. David sto opp og gikk videre, fordi han hadde et Absolutt, Han visste at det var Gud som gikk foran ham.

Men en dag som han gjette fårene på ørkenens bakside, så var der et lys i en busk, og da Moses kom nær dette Lyset, så talte Guds røst til ham ut fra denne Ildstøtte av Ild som lå tilbake i denne busken og sa: “Moses, Moses.”

Og Han sa, “Her er jeg Herre.” Og Han sa: “Ta av deg dine sko, for den grunn som du står på er hellig. Jeg har hørt mitt folks sukk. Jeg har hørt deres bønnemøter. Jeg kommer ihu at jeg ga dem et løfte.” Å du, om ikke det burde sette Kristne troende hjerter i fyr i kveld. “Jeg er Gud, Jeg husker Jeg lovet det.” Hvor Bibelsk den Røsten var. Og Han sa: “Moses, Jeg sender deg ned der for å utfri dem.”

⁴⁴ Og Moses, neste morgen tok sin hustru og satte henne på et muldyr med et barn på hoften, 80 år gammel, skjegget hang ned til brystlinjen, hans skallete hode skinte, og med en krokete kjepp i hans hånd, på vei mot Egypt, ropende og så hardt som han kunne gå.

“Hvor går du Moses?”

“Jeg skal ned til Egypt for å ta over.” “Ta over?” En én manns invasjon.

Hvorfor? Han hadde et Absolutt. Han hadde noe... han hadde Guds Ord som han kunne stå på. En mann på 80 år med et muldyr, og en kjepp i sin hånd. Det var alt han hadde, akkurat som en én manns invasjon til Russland i dag. Men han reiste ned og tok over fordi han hadde et Absolutt. Han hadde talt med Gud. Han hadde hørt Guds Røst. Og tingen var at han gjorde det. Stemmer. Hvorfor? Det var med ham alle hans livs dager. Det var et Absolutt.

⁴⁵ Ingen mann har rett til å innta prekestolen for å forkynne Evg. Med mindre han selv har trådt på disse hellige sandørkener, hvor ingen agnostiker eller vantro kan bortforklare det Overnaturlige fra Gud. Jesus ville ikke la Sine disipler forkynne. Uansett hvor godt de kjente Ham, de måtte gå til Jerusalem by og vente til de var ikledd med Kraft fra det Høye. De måtte ha den opplevelsen.

⁴⁶ Moses visste at han var en profet, han visste at han var oppdratt for denne hensikt. Men uten denne personlige kontakt, dette Absolutt, noe som beviste for ham da han dro ned der, så måtte han ha forløsning for dette folket... han var aldri den samme. Han dro ned dit fordi han hadde absoluttet, og han gjorde eksakt hva Gud fortalte ham å gjøre. Der var ingen frykt i hans hjerte da han kastet ned staven og den ble til en slange. Og de kjødelige etterlignere kom frem med deres type av tjeneste og kastet ned... og gjorde det samme som Moses hadde gjort... akkurat hva Gud fortalte ham å gjøre. Der var intet for ham å gjøre foruten å stå stille og se Guds Herlighet. Så finner vi ut at Gud tar hans slange og spiser opp resten av dem. Det var slik det ble gjort. Han var

“De skal leve,” så levde de. Og hvis han sa: “Vi går i krig, vi går ikke i krig, hva enn vi gjør, hans ord var et absolutt.

³¹ Der var en tid da Italia hadde et absolutt, som var ordene til deres diktator Mussolini. Hva han sa de skulle gjøre... de sa at hans sjåfør kjørte frem ett minutt for tidlig for å hente ham. Han skjøt ham. Hvorfor? Han sa: “Jeg vil ikke ha deg her ett minutt for tidlig, jeg vil ha deg her på prikken, eksakt på tiden.” Ser dere? Hans ord var absolutt. Hele Italia bøyd seg for det.

³² Der var en tid da Farao i Egypt var et absolutt. Men dere ser, at alle disse avgjørelsene som de tok, var menneskelagde avgjørelser, og de falt alle. Hvorfor? Fordi de var aldeles ikke i overensstemmelse med Guds Ord for menneskelige liv. Jeg vil ha Det, jeg håper å forankres. Hvis vi forventer å frelse menneskelige liv, så må vi komme i overensstemmelse med Guds Ords plan for menneskelige liv. Og den eneste måte som du kommer til å finne dette, er å finne det i Hans Ord og tro det.

³³ Se de Faraoene... Jeg var i Egypt for ikke lenge siden, og jeg tror at de måtte grave 20 fot, (ca 6,5 M) ned i bakken for å finne hvor Farao tronet som jordens konge. Og store Herodeser osv, passerte nedover langs linjen. Vi så hvor deres kongeriker hadde falt og gått videre.

Men der er et Kongerike som er over alle kongeriker. Det er så høyt inn i himlene at det aldri kan forsvinne. Der sitter en Konge, som når Han tar Sin avgjørelse på noe, og vi tror den avgjørelsen, så er det et Absolutt. Det kommer til å bli slik uansett hva noen andre sier om det. Slik er det alltid.

³⁴ Vår høyesterett er et absolutt... avslutningen på alle rettssakene. Vi må ha den. Noen ganger er vi kanskje ikke enig med dens avgjørelse, slik som de ikke var enig med Hitler osv, men likevel må vi ha dette absolutt. Og absoluttet for nasjonen og rettssaker er Høyesterett. Våre lokale rettsaler kan prøve hva som helst og erklære dette, men Høyesteretten styrer over alle. Vi må ha den. Som en nasjon må vi ha dens avgjørelse, fordi en nasjon er bundet til dette absolutt av en Høyesterett. Så alt må ha et absolutt.

³⁵ Visste dere at en helt alminnelig ballspill må ha et absolutt? Hva er ballspillet absolutt? En dommer. Hva om der ikke var noen dommer? Ser dere? En dommer... uansett hvor du står, hva posisjon du ser på, og sier: “Det var en ball.” Og han sier: “Det var et treff.” (Strike.) (Am. Ballspill) Det er hva det var. Det var et treff. Hvorfor. Fordi hans ord, uansett hva tilskuerene sier, hva noen andre sier, det er treff, fordi han kaller det for et treff, og han er dommeren. Hva om der ikke var noen dommer? Der ville være slik tretting, og alt i et slik kaos at man kunne ikke ha noe ballspill. Derfor må du ha et absolutt for å kunne ha et ballspill. Det må være slik.

³⁶ Et trafikklys et--et absolutt, for trafikken. Hva om der ikke var noe trafikklys? Hva om trafikklyset var slukket, og du kjørte nedover gaten, og en fyr kom (herfra) denne veien og han sa: “Jeg var her først. Jeg må gjennom der.” Og sa: “Jeg er for sent ute til jobben.” Snakk om trafikkork, da ville du virkelig ha det.

Men dere ser at trafikklyset avgjør... det er absolutt. Hvis lyset er grønt... kjør. Hvis det er rødt... stopp. Hvis der ikke er noe slikt som trafikklys, så ville vi ha trafikkorker.

³⁷ Og det er hva som er i veien med den Kristne tro i dag... vi har for mange trafikkorker. Alle lager sitt eget absolutt, når vi har ett Absolutt, og det er den Levende Guds Ord, som avgjør det for alltid, uansett hva noen andre sier. Det har nesten kommet til det sted slik som det var i Dommerenes dager. Alle hadde sitt eget absolutt, men de sviktet alle, slik som med Faraoene osv. Men Guds Absolutt er Hans Ord. Han gir Det, og: “Himlene og jorden skal forsvinne, men Det skal aldri forsvinne.” Jeg liker det.

³⁸ Vi har ikke så mye tid, så bare... la oss se på for noen få øyeblikk til noen få mennesker som kom inn i kriser, og tider da døden var for hånden, slik som vi står i kveld, og de tok et Absolutt. La oss intervju noen av dem.

³⁹ La oss gå tilbake til en gammel fortelling som er kjent til oss alle. I de dager da synden hadde hopet seg opp i verden til Gud ble syk og lei det, og verden skulle bli ødelagt. Og Gud ga Noah et Absolutt... det var Hans Ord. Det absolutt var for folkets frelse. Noah visste at verden kom til å dø, og Gud ga ham Absoluttet, og det var Hans Ord for å frelse hans folk fra døden. Hva var absoluttet for å frelse folk fra døden på Noahs tid? Det var Guds Ord, som var Absoluttet, uansett hva noen andre sa, hva vitenskapen sa.

“Der er ikke noe regn der oppe. Vi kan treffe månen med våre instrumenter. Der er ikke noe regn der. Hvordan skal regnet komme ned?” Hvis Gud sa at regnet ville falle, så kan Gud legge regn i skyene hvis Han sa så.

Noah fortsatte med sine gjøremål, avslappet, og forberedte en ark for folkets frelse. For der var gitt et Absolutt til folket, at de ville bli frelst dersom de tok Guds tilveiebrakte vei for dette Absolutt.

⁴⁰ Noen ganger når vi aksepterer absoluttet... jeg ønsker å si dette på grunn av foreldrene til disse barna, om hva som jeg ønsker å fortelle dere om et lite øyeblikk.

Noen ganger, når vi har akseptert det, blir vi satt på prøve for å se om vi virkelig tror det. Vanligvis så gjør Gud det, og Gud kan ikke forandre Hans program fordi Hans Ord er Ham Selv.

“I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud... og Ordet ble gjort kjød og dvelte iblant oss... den samme i går, i dag, og for evig.” Så det er alltid Gud.

⁴¹ Når Han er kalt til et åsted for aksjon, og avgjørelsen Han tar. Han må alltid forbli ved den avgjørelse. Han kan ikke forandre den, fordi Han er uendelig. Jeg kan forandre min avgjørelse, og du kan, fordi vi er begrenset. Derfor gjør vi feil. Men Gud kan ikke forandre Sin avgjørelse, fordi Han er uendelig, og Hans avgjørelser er alltid fullkomne. Han kan ikke si: “Jeg var feil her, og Jeg vil forandre Min avgjørelse,” fordi det ville vise at Gud kunne forandres, og Gud kan ikke forandres. Heller ikke kan Hans Ord forandres. Han er alltid den samme.

⁴² Så Gud ga Noah en prøvelse etter at han aksepterte hans Absolutt. Noah gikk inn i arken. Gud lukket døren bak ham. Uten tvil sa de: “Til morgenen vil der være sorte skyer, og der vil være lyn og torden, og regnet vil falle.”

Men dere ser, at neste dag kom solen opp så klar som den noen gang gjorde. Jeg kan tenke meg at de grensetroende som sa: “Vi vil gå opp. Den gamle mannen kunne ha rett i det, så kanskje vitenskapen var feil... at der kunne være noe regn der oppe.”

Men husk, det hadde aldri regnet. Men på den andre dagen var solen like så klar som den alltid var, tredje — fjerde — femte — sjette, og endog til den 7de dagen.

Men Noah hadde klatret opp i det øvre rom slik at han kunne vokte på himmelen. Og på den syvende morgen, da der kom en tid når folket hadde avvist Guds absolutte frelsesvei til frelse for folks liv, så begynte regnet å falle og kloakkene fyltes opp. Og båten begynte å heve seg, og den tok Noah og dem i sikkerhet. Så sikkert, fordi de stolte på Guds Ord, Absoluttet, Guds løftes Ord. Uansett hvor dårlig det ser ut som, og hvor mørkt det blir, tro fortsatt ditt Absolutt.

⁴³ Moses... han prøvde å redde livet til disse stakkars Hebreerne, og de var nesten like ille som... eller like så dårlig stilt som disse to barna er som vi prøver å redde i kveld. De var slaver, og de drepte dem bare på tilfeldighet, når-som-helst de ønsket det. Og Moses følte i sitt hjerte at det ikke var Guds vilje, så han prøvde gjennom utdannelse, han prøvde det gjennom sine egne bestrebelser, og han fant ut at han feilet miserabelt. Han gjorde noe selv som ikke var rett, for han tok en annen manns liv. Og det var ikke rett. Så drog han ut i ørkenen og var der i 40 år.